

føroyskan fótbólt, fara við tyrluni, taka upp í KvF og fara á flot við einum útróðrarmanni. Harafrat skulu vit hava fleiri vakrar náttúrumyndir, sigur Max, sum heldur, at serliga skýggini í Føroyum eru vøkur, tí tey kunnu vera so dramatisk.

Ovfarnir av føroyska blíðskapinum

Týsku filmmakarnir hava bara gott at bera Føroyum. Serliga er tað eitt, sum hevur yvirraskað teir.

– Eg kann ikki siga tað ov ofta, at blíðskapurin hjá føroyingum er heilt einastandandi. Við vissu kunnu vit siga, at vit ongantíð hava upplivað slíkan blíðskap, sum føroyingar hava víst okkum, sigur Max avgjærdur.

– Øll eru so fyríkomandi og hjálpsom, sum vit longu upplivdu umborð á Norrønu. Vit sótu og hugdu eftir landsdysti í týskum blusum, og meðan vit hygga, koma tveir brøður framvið og byrja at prátta við okkum. Tað var serstakliga hugnaligt, og vit hava síðani eisini verið og vitjað teir í Runavík, har teir fortaldu okkum eina rúgvu.

– Fyri at taka eitt annað dømi úr rúgvuni vóru vit á Toftum og ynsktu at gera eina samrøðu við onkran útróðrarmann. Vit spurdu eina tilvildarlíga kvinnu, sum vit møttu í bygdini, hvussu vit á bestan hátt kundu mæta einum útróðrarmanni. Henda kvinnan bað okkum bíða við og koyrði oman í havnalagið fyri at vita, um nakar var har. Lítila løtu seinni kom hon niðan aftur og segði, at har tíverri ikki var nakar júst tá, sigur Eike og staðfestir, at slíkt hjálpssemi neyvan hevði komið fyri aðrastaðni.

Fólk hava verið sera beinasom at hjálpt teimum við at gera filmin.

– Okkara ætlan, áðrenn vit komu higar, var at banka upp á hurðina hjá fólki og spyrja, um vit kundu gera samrøðu við tey. Men tað hevur víst seg at verið óneyðugt, sigur Eike.

– Ja, tað hevur verið ein ketureaktión av hjálpssemi. Spyrja vit onkran um okkurt, eru øll líka skjót at taka telefonina fram og bjóða seg at ringja til onkran, sum kundi verið áhugaverdur hjá okkum at tosa við, sigur Max.

Teir báðir hava longu eftir einari viku fingið ein fullan notatblokk av kontaktum. Tað hevur verið óvæntað lætt at fingið fatur á so mongum kontaktum eftir so stuttari tíð.

– Samfelagið her er so lítið, og tað tykist at vera so stutt frá tanka til handling. Eitt nú vóru vit í einum tónleikahandli í Havnini og spurdu mannin handan kassan, um hann kendi onkran tónleikara, sum vit høvdu kunnað tosað við. Vit høvdu ikki meira enn talað, so kemur ein tónleikari innar, sum vit fáa telefonnummarið hjá, og sum vit skulu ringja til.

Mistiknir at vera Sea Shepherd

Fleiri føroyingar eru varin við at nærkast teimum, tí tey halda, at teir

eru eitt filmslið, sum er knýtt at Sea Shepherd.

– Fólk vilja ikki reiðiliga tosa við okkum av ótta fyri, at vit eru Sea Shepherd fólk. Tá vit so fortelja, at vit onki hava við tey at gera, og at vit í veruleikanum hava smakkað grind, gerast tey heilt spent, greiðir Max flennandi frá.

– At smakka grind var eitt stuttligt og øðrvísi upplivlsi. Eg vildi sagt, at hon smakkar sum ein samanrenning av fiski og búff. Og spikið smakkar sum ein sterkur ostur bara eitt sindur saftigari, sigur Eike.

Max og Eike hava í roynd og veru verið í sambandi við Sea Shepherd. Tað hendi á kampingøkinum í Æðuvík.

– Vit sótu í rúminum á økinum og hugdu eftir HM dystinum millum Holland og Argentina. Har sat ein fyrrur frá Sea Shepherd við síni farteldu og skrivaði okkurt. Tá eg so taki mítt kamera upp úr taskuni og leggi tað á borðið, síggi eg, hvussu kløkkur hann gerst og heldur á dyr. Seinna kemur ein annar frá Sea Shepherd og gloppar hurðini, men fer eisini beint avstað aftur. Eg trúgvi, at tey vóru bangin fyri, at vit skuldu filma tey, sigur Max.

Ætla at vísa filmin í týskum sjónvarpi

Avgerðin at koma til Føroya hevur verið serstakliga røtt sambært Max og Eike.

– Hóast ferðin hevur verið dýr, og vit ikki hava so nógvar pengar, hevur túrurin verið heilt fantastiska góður. Bæði persónliga, men eisini fyri dygdina á filminum. Hevði eg ikki komið higar og seinna sæð filmar hiðani, hevði eg angrað tað alt mítt lív, sigur Eike avgjærdur.

– Vit hava uttan iva fingið eitt nógvar ferðir betri upplivlsi enn vanlig ferðafólk, tí vit hava verið í samband við so mangar føroyingar. Tað eru satt at siga fólkin í einum landi, sum geva tað besta upplivlsi.

Dokumentarfilmurin hjá teimum báðum skal helst ikki enda sum ein skúlaverkætlan eina.

– Ætlanin er so avgjørt at selja filmin til onkra av týsku sjónvarpsrásunum. Neyvan verður tað das Erste ella ZDF, ið eru tær allar størstu rásirnar, men kanska onkra minni lokala rás, sigur Eike um 48 minuttir langa dokumentarfilmin.

– Tað kundi eisini hent, at vit fara at vísa hann til ymsar filmfestivalar, men tað er ikki bara bara at fáa atgond hagar. Vit fara so í øllum førum at gera eina roynd.

Um KvF vísir filminum áhuga, siga Eike og Max, at teir ynskja at gera eina avtalu.

– So hava vit eisini eina orsök at koma aftur higar, siga Eike og Max, sum meira enn fegnir høvdu ynskt at komið aftur higar eina ferð í framtíðini.